

banernes Ledelse afgivet over de Spørgsmaal, som Organisationerne fører op til Ministerens Afgørelse. Men der findes efter min Mening ikke nogen Hjemmel til gennem Administrationen at indføre en Slags Voldgift til Afgørelse af faglige Stridsspørgsmaal, saaledes at der ogsaa, hvis det Forslag, der nu foreligger, følges, kan gives Adgang til at idømme Statsbanerne Bøder. Jeg tror ogsaa, det vilde blive uhyre vanskeligt for en saadan Domstol med en juridisk Formand, som det er foreslaaet, at afgøre rent tekniske Stridsspørgsmaal mellem Personalet og Ledelsen.

Den højtærede Minister henviste til Udtalelser i Folketinget — jeg kendte dem ikke — om Nødvendigheden af saadanne Reformers Indførelse, for saa vidt man skulde kunne faa den fulde Nytte af de Administrationslove, der blev vedtaget i Fjor. Ja, jeg tror nu ikke, det hjælper saa meget til at faa noget ud af dem, men hvis det var nødvendigt, hvorfor har da to saa principielle Spørgsmaal slet ikke været drøftet i Administrationskommissionen, eller hvorfor er de ikke kommet frem i Administrationskommissionens Betænkning eller under Administrationslovens Behandling her i Tinget, der, saa vidt jeg forstod Ministerens Oplysninger, fandt Sted et halvt Aar efter Indførelsen af Forhandlingsregler om tekniske Spørgsmaal indenfor Postvæsenet? Jeg kan ikke se anden Forklaring end Ministerens egen: at Ministeren ikke har ment at have Forpligtelse til at søge Rigsdagens Medvirken dertil. Jeg vil imidlertid tro, at et saa principielt Spørgsmaal og et Spørgsmaal, ved hvis Løsning i den af Ministeren angivne Retning man kommer endogsaa langt ind paa Indførelse af Bedriftsraad i Statsvirksomhederne, burde drøftes her i Tinget. Efter det, jeg kender til Stemningen herinde, ogsaa efter de Drøftelser, der har fundet Sted i Arbejdskommissionen, tror jeg nu ikke, at den højtærede Minister vilde kunne samle et Flertal om Indførelse af Bedriftsraad eller noget i den Retning indenfor Statsvirksomhederne. Jeg vil tro, at Ministeren i dette Spørgsmaal kun har Organisationerne bag sig, han faar utvivlsomt ikke Ledelserne bag sig.

Idet jeg nu slaar fast, at den højtærede Minister ved Gennemførelsen af en saa principiel Ændring af Reglerne om Forhandlingsretten, en Ændring, som bevirker dels Indførelse af Voldgift, dels Indførelse af Forhandlingsret om tekniske Spørgsmaal, hvad der netop er undtaget i Tjenestemandsløven, er gaaet udenom Rigsdagens

Organer, Lønningsraad, Finansudvalg eller lignende, vil jeg dog henstille til Ministeren, at han, før han gaar videre paa denne Bane, navnlig for Statsbanernes Vedkommende, der spiller den allerstørste Rolle for vort Statsbudget, forelægger Spørgsmaalet for Rigsdagen, saaledes at Rigsdagen gennem et Lovforslag kan faa Adgang til at tage Stilling dertil.

Da den højtærede Minister i Fjor forelagde sin Administrationslov for Statens Virksomheder, hvorigennem Ministeren ikke blot administrationsmæssigt, men ogsaa takstmæssigt fik meget mere Frihed overfor Rigsdagen end tidligere, bestræbte jeg mig for at medvirke til Lovens Gennemførelse, idet jeg nærrede den mest ubetingede Tillid til den højtærede Minister. Jeg tror ogsaa, at Loven har virket godt, og at den højtærede Minister har forstaaet at bringe Simplifikation ind i Ledelsen, ligesom jeg har faaet Oplysninger om, at der er kommet større Virksomhed indenfor Banerne. Men paa dette Omraade mener jeg absolut, at Ministeren er kommet ind paa et Skraaplan, og jeg vil derfor gerne advare ham mod at gaa videre. Det staar jo desværre ikke godt til med Statsbanernes Økonomi. Af Beregninger, offentliggjorte i Fagbladene, fremgaar det, at i December Maaned var man kommet op paa et Underskud af 1,6 Mill. Kr., og at Forringelsen i Finansaarets første 9 Maaneder i Forhold til i Fjor er naaet op til 5,97 Mill. Kr. Baade Statsbanerne og Samfundet er bedst tjent med, at der nu sættes al Kraft ind paa at bringe Statsbanernes Udgifter ned, saaledes at der kan blive gennemført Takstnedsættelser og Erhvervene blive lettet for noget af det store Tryk, de er under for Tiden. Hertil vil mit Parti arbejde kraftigt, og alle de Forslag, den højtærede Minister vil komme med i den Retning, vil mit Parti give den mest ubetingede Støtte.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg skal kun gøre ganske faa Bemærkninger til de Udtalelser, der er fremsat, siden jeg havde Ordet i Gaar, og jeg skal begrænse dem til nogle Udtalelser til det ærede 17de tingvalgte Medlem (Brandes).

Det ærede Medlem synes at mene, at jeg optager det ilde at skulle modtage gode Raad fra Medlemmer af dette høje Ting, fra forhenværende Finansministre. Det gør jeg aldeles ikke, jeg er glad ved at modtage Raad og Vejledning, og jeg skal bestræbe mig for at rette mig derefter, for saa vidt det er muligt. Jeg er heller ikke bedrøvet over at blive korrekset af forhenværende